

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină și moșneagul, un cucoș; găina babei se oua de câte două ori pe fiecare zi și baba mâncă o multime de ouă; iar moșneagului nu-i da nici unul. Moșneagul, într-o zi, perdu răbdarea și zise:

— Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar.

— Da' cum nu, zise baba, care era foarte zgârcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cucoșul tău să facă ouă și-i mâncă; că eu aşa am bătut găina, și iacătă-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticos și hapsin, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute și degrabă cucoșul și-i dă o bataie bună, zicând:

— Na! Ori te ouă, ori du-te de la casa mea, ca să nu mai strici mâncarea degeaba.

ucosul, cum scăpă din mâinile moșneagului, fugi de-a-casă și umbla pe drumuri, bezmetec. Și cum mergea el pe-un drum, numai iată găsește o punguță cu doi bani. Și cum o găsește, o și ia în clonț și se întoarnă cu dânsa înapoi către casa moșneagului.

e drum se întâlnește c-o trăsură c-un boier și cu niște cucoane. Boierul se uită cu băgare de seamă la cucoș, vede în clonțu-i o punguță și zice vezeteului:
— Măi, ia dă-te jos și vezi ce are cucoșul cela în plisc.

